

KOCS Irén

**Adatok a Csókás–Veczer
(Erőd, Kovászna megye)
természetvédelmi terület
ormányosalkatú
bogárfaunájához**

(Kivonat)

2001. tavaszán és nyarán egy-egy napos kutatást végeztem a Kovászna megyei Csókás-Veczer természetvédelmi területen. A közleményben 4 család, 10 alcslád, 58 nem 117 fajának adatait találjuk. Az eredmények közül kiemelendő a *Squamapion samarensis* Faust, mely a Kárpát-medencében csak Erdélyből ismeretes. Az eredmények szerények, a teljes fauna ismeretéhez további beható vizsgálatra lesz szükség, legalább kéthetente egy-egy napos terepmunka, kora tavasztól késő őszig.

Bevezetés

Kovászna Megye Tanácsa a 39/2001-es Határozattal 34 megyei természetvédelmi terület ideiglenes védelem alá helyezett. Annak ellenére, hogy Romániában a természetvédelem már az 1930-as években elkezdődött (1935-ben létesült a Retyezáti Nemzeti Park), megyénk az országos listán csak két természetvédelmi területtel szerepel, bár egyik-másik ideiglenes természetvédelmi területünk, például a Vargyas-szoros–Gódrakarszt–Vargyas-völgye, a Csomád–Bálványos–Torja-rezervátum és a Nemere-hegység akár nemzetközi védelmet is érdemelne. E csorba kiküszöbölésére a Megyei Tanács Regionális Fejlesztési Irodája egy 20 tagú kutatócsoportot szervezett, melynek én is tagja voltam. Két éves határidőt kaptunk egy minimális dokumentáció összeállítására, de sajnos az anyagi keretet nem sikerült rá biztosítani, így a feladat ellehetetlenült.

Kutatási területem a székelyföldi ormányosalkatúak biodiverzitása, és az elmúlt tíz évben sikerült szórványos kutatást folytatnom az ideiglenes védelem alá helyezett megyei természetvédelmi területeken, többek között az erődi Csókás–Veczeren is. Az eredmények szerények, mivel (tőlem független okokból kifolyólag) csak néhány alkalommal sikerült entomológiai kutatást végezni a fent említett területen. A gyűjtési eredményt kedvezőtlenül befolyásolta az is, hogy a gyűjtési módszerek közül többet egyáltalán nem tudtam alkalmazni. Ezek a következők: fénycsapdázás, talajcsapdázás, kergezés, nevelés. A gyűjtést fűhálózással, kopogtatóval, rostálással, körforgatóval és egyléssel végeztem. A fajok rendszertani besorolását Miguel A. ALONSO-ZARAZAGA és Christopher H. C. LYAL: **A world catalogue of families and genera of Curculionoidea (Insecta: Coleoptera)** (1999) alapján végeztem. A fajlista tartalmazza az egyes fajok elterjedését és tápnövényeit is.

A már publikált fajokat, melyeket 2001-ben nem gyűjtöttem, dőlt betűvel írtam, az irodalmi forrás feltüntetésével (PA, KI = PODLUSSÁNY Attila, KOCS Irén: **Kovászna megye Curculionoidea faunájának alapvetése**, *Acta (Siculica)* 1995 – Sepsiszentgyörgy 1996).

Gyűjtőhelyek

1. Erőd - Csókás–Veczer - 2001. 04. 12.
2. Erőd - Csókás - 2001. 05. 01.
3. Erőd - Csókás - 2001. 06. 15.
4. Erőd - Csókás - 2001. 07. 05.
5. Erőd - Csókás - 2004. 05. 25.
6. Erőd - Csókás - 2004. 06. 30.

A gyűjtött fajok jegyzéke

CURCULIONOIDEA főcsalád

RHYNCHITIDAE család (eszelenyek)

RHYNCHITINAE alcslád

Neocoenorhinus germanicus (Herbst, 1797) – Euroszibériai faj. Lh.: 2 (3 db.)

Neocoenorhinus pauxillus (Germar, 1824) – Európából, a Kaukázusból és Perzsiából ismerjük. Gyümölcsfa-kártevő. Lh.: 1 (4 db.)

* *Acta (Siculica)* 2006/1, T3, Sf. Gheorghe, Sporturilor 8A, RO-520085

** Székely Nemzeti Múzeum, Sf. Gheorghe, KÖS Károly 10, RO-520055, muznai@freemail.hu

Neocoenorrhinus aequatus (Linné, 1767) – Európai és kelet-mediterrán faj. Gyümölcs-kártevő. Lh.: 1 (6 db.), 2 (16 db.)

Rhynchites bacchus (Linné, 1758) – Elterjedése: Európa, Szibéria és Algír. Az almatermésűek közönséges kártevője. Lh.: 1 (6 db.)

Rhynchites auratus (Scopoli, 1763) – Európától Szibérián át Japánig elterjedt. Lh.: 4 (1 db.)

APIONIDAE család (cickányormányosok)

APIONINAE alcsalád

Taeniapion urticarium (Herbst, 1784) – Előfordul Közép- és Kelet-Európában, valamint a Kaukázusban. Tápnövényei: *Urtica urens* és *Urtica dioica* (Csalán). Lh.: 2, 3, 4 (5 db.)

Oxystoma cerdo (Gerstaecker, 1854) – Palearktikus elterjedésű, *Vicia-féléken* (Bükköny) élő faj. Lh.: 3 (2 db.)

Cyanapion columbinum (Germar, 1817) – Palearktikus elterjedésű faj. Tápnövénye a *Lathyrus latifolius* (Nagyvirágu lednek). Lh.: 4 (1 db.)

Cyanapion (Bothryorhynchapion) gyllenhalii (Kirby, 1808) – Európai faj. Tápnövénye a *Vicia cracca* (Kaszanyűg bükköny). Lh.: 2 (1 db.)

Cyanapion (Bothryorhynchapion) platala (Germar, 1817) – Euroszibériai elterjedésű, *Vicia-féléken* (Bükköny) élő faj. Lh.: 2 (1 db.)

Cyanapion (Cyanapion) spencii (Kirby, 1808) – Előfordul Európában és Algírban. Tápnövénye a *Vicia cracca* (Kaszanyűg bükköny). Lh.: 3 (1 db.)

Catapion seniculus (Kirby, 1808) – Előfordul egész Európában, a Mediterráneumban és Ázsiában. Tápnövényei a *Trifolium-* (Here) fajok. Lh.: 1, 2 (2 db.)

Diplapion stolidum (Germar, 1817) – Előfordul Európában és Algírban. Tápnövénye a *Chrysanthemum leucanthemum* (Margaréta). Lh.: 2, 4 (2 db.)

Hemitrichapion (Dimesomyops) pavidum (Germar, 1817) – Palearktikus elterjedésű, közönséges faj. Lh.: 3 (5 db.)

Stenopterapion tenue (Kirby, 1808) – Palearktikus elterjedésű, közönséges faj. Tápnövényei a *Melilotus* (Somkóró) és *Trifolium-* (Here) fajok. Lh.: 4 (1 db.)

Pseudoprotapion elegantulum (Germar, 1818) – Euroszibériai faj. Tápnövényei a *Trifolium-* (Here) fajok. Lh.: 3 (2 db.)

Protapion assimile (Kirby, 1808) – Palearktikus elterjedésű, közönséges faj. Tápnövényei a *Trifolium-* (Here) fajok. Lh.: 2 (1 db.)

Protapion trifolii (Linné, 1768) – Palearktikus elterjedésű, közönséges faj. Tápnövényei a *Trifolium-* (Here) fajok. Lh.: 2 (12 db.)

Protapion apricans (Herbst, 1797) – Palearktikus elterjedésű, *Trifolium-* (Here) fajokon élő faj. Lh.: 2, 3, 4 (3 db.)

Protapion ononidis (Gyllenhal, 1827) – Palearktikus elterjedésű. Tápnövényei az *Ononis spinosa* (Tövises iglice) és *O. hircina* (Szagos iglice). Lh.: 2 (3 db.)

Protapion fulvipes (Fourcroy, 1785) – Palearktikus elterjedésű, *Trifolium-* (Here) fajok virágjában élő faj. Lh.: 2 (7 db.)

Protapion nigrifera (Kirby, 1808) – Közép- és Dél-Európában elterjedt, *Trifolium-* (Here) fajokon élő faj. Lh.: 2 (1 db.)

Eutrichapion (Eutrichapion) viciae (Paykull, 1800) – Palearktikus elterjedésű, *Vicia-féléken* (Bükköny) élő faj. Lh.: 3 (6 db.)

Eutrichapion (Psilocalymma) punctigerum (Paykull, 1792) – Európában és a mediterrán faunaterületen fordul elő. Tápnövényei a *Vicia sepium* és *V. cracca* (Bükköny). Lh.: 2, 3 (3 db.)

Squamapion samarensis Faust – A Kárpát-medencében csak Erdélyből ismeretes. Ritka faj. Lh.: 2 (1 db.)

Mesotrichapion (Mesotrichapion) punctirostre (Gyllenhal, 1839) – Előfordul Közép- és Dél-Európában, a Kaukázusban és Kisáziában. Tápnövényei az *Astragalus* (Bóka) fajok. Lh.: 3 (2 db.)

Ceratapion onopordi (Kirby, 1808) – Előfordul egész Európában és a Mediterráneumban. Nálunk közönséges. Tápnövénye az *Onopordum acanthium*, *Centaurea jacea*, *Carduus nutans* és *Cirsium* fajok. Lh.: 5, 6 (2 db.)

DRYOPHTHORIDAE család

RHYNCHOPHORINAE alcsalád

Sphenophorus striatopunctatus (Goeze, 1777) – Dél- és Közép-Európa lakója. PA, KI

CURCULIONIDAE család

CURCULIONINAE alcsalád

Archarius salicivorus (Paykull, 1792) – Euroszibériai elterjedésű, *Populus-* (Nyár) és *Salix-* (Fűz) fajokon élő faj. Lh.: 2 (1 db.)

Archarius pyrrhoceras (Marsham, 1802) – Európában és Észak-Afrikában honos. Tápnövényei: *Ulmus-* (Szil), *Quercus-* (Tölgy), *Salix-* (Fűz) fajok. Lh.: 3 (4 db.)

Acalyptus carpini (Fabricius, 1792) – Holarktikus elterjedésű, fűz-, gyertyán-, nyárfa fajokon élő faj. Lh.: 1 (1 db.)

Anthonomus (Anthonomus) pedicularius (Linné, 1758) – Palearktikus faj. Tápnövényei: *Ulmus-* (Szil) fajok. Lh.: 1 (11 db.), 2 (6 db.), 4 (4 db.)

Anthonomus (Anthonomus) ulmi (DeGeer, 1775) – Közép-Európában honos, a Kárpát-medencében elterjedt. Tápnövényei: *Ulmus campestris*, *Crataegus oxy-cantha*. Lh.: 5 (1 db.)

Anthonomus rufus Gyllenhal, 1836 – Európai elterjedésű faj. Tápnövényei a *Prunus-* (Kökény és Szilva) fajok. Lh.: 1 (1 db.)

Dorytomus (Olamus) melanophthalmus (Paykull, 1792) – Hazája Európa és Észak-Afrika. A Kárpát-medencében elég gyakori. Tápnövényei a Salix-fajok. Lh.: 5 (2 db.)

Dorytomus taeniatus (Fabricius, 1781) – Euroszibériai faj. Tápnövényei: Populus- (Nyár) fajok. Lh.: 4 (1 db.)

Ellescus infirmus (Herbst, 1795) – Euroszibériai faj. Tápnövényei: Salix- (Fűz) fajok. Ritka faj. Lh.: 1 (1 db.)

Gymnetron (Gymnetron) melanarium (Germar, 1821) – Közép- és Kelet-Európa lakója. Tápnövénye a Veronica teucium (Veronika). Lh.: 2 (2 db.)

Mecinus janthinus Germar, 1821 – Európai elterjedésű faj. Tápnövényei: Linaria vulgaris, Reseda-fajok. Lh.: 5 (2 db.)

Isochnus populicola (Silfverberg, 1977) – Euroszibériai faj, a Kárpát-medencében közönséges. Tápnövényei a Populus- és Salix-fajok. Lh.: 5 (3 db.)

Orchestes fagi (Linné, 1758) – Európai elterjedésű faj. Tápnövényei: Fagus silvatica (Bükk), Carpinus betulus (Gyertyán), Salix caprea (Kecskefűz). Lh.: 4 (1 db.)

Rhynchaenus alni (Linné, 1758) – Közép- és Dél-Európa lakója. Tápnövényei: Alnus glutinosa (Mézgás éger), Ulmus- (Szil) fajok. Lh.: 1 (1 db.)

Rhinusa netum (Germar, 1821) – Európai faj, de Észak-Afrikában is előfordul. Tápnövényei: Linaria vulgaris, Antirrhinum majus. Lh.: 5 (1 db.)

Smicronyx (Smicronyx) coecus (Reich, 1797) – Európai elterjedésű faj. Tápnövényei a Cuscuta- (Aranka) fajok. Lh.: 2 (2 db.)

Sibinia pellucens (Scopoli, 1772) – Európai faj, de előfordul Észak-Afrikában is. Tápnövényei: Lychnis flos-cuculi (Kakuk szünyogvirág), Melandrium album (Fehér mécsvirág), Silene nutans (Habszegfű), Isatis tinctoria (Festő csülleng). Lh.: 3 (3 db.)

Sibinia primita (Herbst, 1795) – Euroszibériai faj. Tápnövényei: Lotus corniculatus (Szarvaskerep), Spergularia rubra, Helichrysum sp. (Szalmavirág). Lh.: 1 (2 db.)

Sibinia vittata Germar, 1824 – Közép-Európa lakója. Nagyon ritka. Tápnövényeit nem ismerjük. Lh.: 3 (2 db.)

Tachyerges salicis (Linné, 1758) – Holarktikus elterjedésű, Salix- (Fűz) fajokon élő faj. Lh.: 1 (1 db.)

Tychius cuprifer (Panzer, 1799) – Közép- és Dél-Európában, valamint Észak-Afrikában él. Tápnövényei a Plantago- és Trifolium-fajok. Lh.: 5 (2 db.)

Tychius junceus (Reich, 1797) – Európán kívül Észak-Afrikában és Kisázsiaiban is elterjedt. Tápnövényei: Melilotus officinalis (Orvosi somkóró), Medicago sativa (Lucerna), Lotus corniculatus (Szarvaskerep), Trifolium sp. (Here). Lh.: 3 (1 db.)

Tychius medicaginis Ch. Brisout de Barneville, 1862 – Közép- és Dél-Európa lakója. Tápnövényei a lucerna-félék. Lh.: 3 (1 db.)

Tychius picirostris (Fabricius, 1787) – Európában és Észak-Amerikában él. Tápnövényei: Trifolium sp. (Here), Genista sp. (Rekettye), Plantago sp. (Útifű). Lh.: 1 (1 db.), 2 (1 db.), PA, KI

Tychius quinquepunctatus (Linné, 1758) – Euroszibériai elterjedésű, veteményborsón, mogyorós ledneken és bükkönyön élő faj. Lh. 3 (2 db.)

Tychius squamulatus Gyllenhal, 1836 – Dél-európai faj. Tápnövényei: Lotus corniculatus (Szarvaskerep) és Melilotus-fajok (Somkóró). Lh.: 4 (1 db.)

Tychius stephensi Schönherr, 1836 – Kelet- és Dél-Európa lakója. Tápnövényei: Trifolium- (Here) és Melilotus-fajok (Somkóró). PA, KI

CEUTORHYNCHINAE alcsalád

Amalus scortillum (Herbst, 1795) – Közép- és Dél-Európában él. Tápnövénye a Polygonum aviculare (Iszalag). Lh.: 2 (2 db.)

Calosirus terminatus (Herbst, 1795) – Észak- és közép-európai faj. Tápnövénye a Petroselinum hortense (Petrezselyem). Lh.: 4 (1 db.)

Ceutorhynchus erysimi (Fabricius, 1787) – Euroszibériai elterjedésű faj. Tápnövényei az Alliaria- és Lepidium-fajok. Lh.: 5 (5 db.)

Ceutorhynchus floralis (Paykull, 1792) – Euroszibériai faj. Tápnövényei a Crucifera-fajok (Keresztvirágúak). Lh.: 1 (1 db.), 4 (1 db.). PA, KI

Ceutorhynchus pulvinatus (Gyllenhal, 1837) – Európai faj. Tápnövényei a Sisymbrium-, Isatis-, Cirsium-fajok. Lh.: 5 (3 db.)

Ceutorhynchus sophiae Gyllenhal, 1837 – Közép-európai faj. Tápnövényeit nem ismerjük. PA, KI

Coeliastes lamii (Fabricius, 1792) – Mediterrán faj. Lh.: 2 (1 db.)

Coeliodinus erythroleucos (Gmelin, 1790) – Európai elterjedésű, Quercus- (Tölgy) fajokon élő faj. Lh.: 1 (1 db.), 2 (3 db.)

Glocianus distinctus (Ch. Brisout de Barneville, 1870) – Európai elterjedésű faj. Tápnövényei a Hypochaeris maculata (Kóros pelyvahordó) és a Taraxacum officinale (Pitypang). Lh.: 2 (1 db.)

Glocianus moelleri (Thomson, 1868) – Közép-európai faj. Nagyon ritka. Tápnövénye a Taraxacum officinale (Pitypang). Lh.: 2 (1 db.)

Glocianus inhumeralis (Schultze, 1897) – Mediterrán faj. Tápnövényeit nem ismerjük. Lh.: 2 (1 db.)

Microplontus triangulum (Boheman, 1845) – Euroszibériai faj. Tápnövénye valószínűleg egy Anthemis- (Pipitér) vagy Chrysanthemum- (Fészkes) faj. Lh.: 3 (1 db.)

Mogulones abbreviatus (Fabricius, 1792) – Közép- és dél-európai faj. Tápnövényei a Symphytum officinale (Fekete nadálytő), Lamium album (Fehér árva-

csalán) és *L. purpureum* (Piros árvacsalán). Lh.: 3 (2 db.)

Mogulones asperifoliarum (Gyllenhal, 1813) – Európai elterjedésű faj. Tápnövényei az *Anchusa*- (*Atracél*), *Echium*- (*Kígyószisz*), *Pulmonaria*- (*Tüdőfű*) fajok. Lh.: 2 (1 db.)

Mogulones austriacus (Ch. Brisout de Barneville, 1869) – Közép- és kelet-európai faj. Tápnövénye a *Nonea pulla* (*Gyászos apácavirág*). Lh.: 2 (3 db.)

Mogulones raphani (Fabricius, 1792) – Majdnem egész Európa területén honos, tápnövénye a *Symphytum officinale* (*Fekete nadálytő*). Lh.: 3 (2 db.)

Nedus quadrimaculatus (Linné, 1758) – Euroszibériai elterjedésű, csalánon élő faj. Lh.: 2 (9 db.), 3 (12 db.), 4 (5 db.). PA, KI

Thamioecolus viduatus (Gyllenhal, 1837) – Európai elterjedésű, *Stachys*- (*Tisztesfű*) fajokon élő faj. Lh.: 2 (1 db.)

Thamioecolus pubicollis (Gyllenhal, 1837) – Közép- és dél-európai elterjedésű, *Stachys*- (*Tisztesfű*) fajokon élő faj. Lh.: 1 (6 db.), 2 (3 db.), 3 (1 db.)

Thamioecolus signatus (Gyllenhal, 1837) – Közép- és dél-európai elterjedésű, *Stachys*- (*Tisztesfű*) fajokon élő faj. Lh.: 2 (1 db.)

Trichosirocalus troglodytes (Fabricius, 1787) – Palearktikus elterjedésű faj. Tápnövénye a *Plantago lanceolata* (*Útifű*). Lh.: 4 (1 db.)

Zacladus (Zacladus) geranii (Paykull, 1800) – Európai elterjedésű, *Geranium*- (*Gólyaorr*) fajokon élő faj. Lh.: 3 (2 db.), 4 (3 db.)

Neophytobius granatus (Gyllenhal, 1836) – Majdnem egész Európában megtalálható. Tápnövényeit nem ismerjük. Lh.: 4 (1 db.)

CONODERINAE alcсалád

Coryssomerus capucinus (Beck, 1817) – Euroszibériai faj. Tápnövényei az *Achillea*-, *Leucanthemum*-, *Matricaria*-fajok. Lh.: 5 (1 db.)

ENTIMINAE alcсалád

Graptus triguttatus (Fabricius, 1775) – Közép-európai faj. Tápnövénye a *Symphytum officinale* (*Fekete nadálytő*), Lh.: 3 (1 db.)

Omius seminulum (Fabricius, 1792) – Közép-európai faj. Tápnövényei valószínűleg fűfélék. Lh.: 2 (3 db.). PA, KI

Otiorhynchus (Choilisanus) raucus (Fabricius, 1776) – Észak- és közép-európai faj. Hegyes és dombos vidékek lakója. Tápnövényei a répa, szőlő és különböző gyümölcsfák. Lh.: 5 (16 db.)

Otiorhynchus (Podoropelmus) fullo (Schrank, 1781) – Európai faj. Tápnövénye a szőlő, de tölgyön is megfigyelték már. Lh.: 2 (1 db.), 4 (1 db.)

Otiorhynchus (Cryphiphorus) ligustici (Linné, 1758) – Európai faj. A lucernán és a szőlőn kívül még igen sok tápnövénye ismeretes. Lh.: 4 (1 db.). PA, KI

Otiorhynchus tristis (Scopoli, 1763) – Euroszibériai faj. Tápnövényei a szőlő és az egres. PA, KI

Phyllobius (Phyllobius) pyri (Linné, 1758) – Európai elterjedésű faj. Tápnövényei: számos lombosfa, különösen gyümölcsfák, nyír, bükk és a csalán. Lh.: 1 (5 db.), 2 (13 db.). PA, KI

Phyllobius (Phyllobius) incanus Gyllenhal, 1834 – Délkelet-európai faj. Tápnövénye a tölgy. PA, KI

Phyllobius (Alsus) brevis Gyllenhal, 1834 – Kelet-mediterrán elterjedésű ritka faj. Tápnövényei ismeretlenek. Lh.: 3 (1 db.), 4 (3 db.), 5 (2 db.)

Phyllobius (Metaphyllobius) pomaceus Gyllenhal, 1834 – Euroszibériai faj. Tápnövényei: éger, bükk, gyümölcsfák, csalán. Lh.: 3 (2 db.), 4 (1 db.). PA, KI

Phyllobius (Nemoicus) oblongus (Linné, 1758) – Euroszibériai faj. Tápnövényei a legkülönbözőbb lombosfák. Lh.: 2 (4 db.)

Phyllobius (Subphyllobius) viridaeris (Laicharting, 1781) – Euroszibériai faj. Tápnövényei a különböző lombosfák. Lh.: 2 (11 db.)

Polydrusus (Polydrusus) picus (Fabricius, 1792) – Európai faj. Tápnövényei nyárfélék és a bükk. Lh.: 3 (2 db.)

Polydrusus (Chrysoyphis) thalassinus (Gyllenhal, 1834) – Balkáni elterjedésű faj a Kárpát-medence déli területein, különösen Horvátországban és Erdélyben elég gyakori. Lh.: 3 (2 db.), 4 (1 db.)

Polydrusus (Eudipnus) mollis Strom, 1768 – Euroszibériai elterjedésű. Tápnövényei különféle lombfák és cserjék. Lh.: 2 (1 db.), PA, KI

Polydrusus (Bustolus) corruscus Germar, 1824 – Európai elterjedésű faj. Tápnövényei főleg fűz- és nyárfélék. Lh.: 4 (1 db.)

Eusomus ovulum Germar, 1824 – Európai elterjedésű faj. Tápnövénye az *Achillea millefolium* (Közönséges cickafark). Lh.: 3 (13 db.), 4 (2 db.). PA, KI

Sitona (Sitona) callosus Gyllenhal, 1834 – Közép-európai faj. Nálunk ritka. Tápnövénye a lucerna. Lh.: 5 (1 db.)

Sitona (Sitona) cylindricollis (Fahraeus, 1840) – Közép- és Kelet-Európában, valamint a Balkán-félszigeten fordul elő. Tápnövénye a lucerna és herefélék. Lh.: 2 (4 db.), 3 (1 db.), 4 (1 db.)

Sitona (Sitona) hispidulus (Fabricius, 1776) – Európában a Kaukázusig, valamint Szíriában elterjedt faj. Tápnövényei a herefélék, de a lucernán is elég gyakori. Lh.: 2 (3 db.)

Sitona (Sitona) humeralis Stephens, 1831 – Euroszibériai elterjedésű faj. Tápnövénye a lucerna és más pillangós növények. PA, KI

Sitona (Sitona) inops Gyllenhal, 1832 – Euroszibériai faj. Tápnövényeit nem ismerjük biztosan; megfigyelések szerint a lucernán is él. Lh.: 2 (1 db.), 3 (4 db.), 4 (2 db.)

Sitona (Sitona) languidus Gyllenhal, 1834 – Kelet-európai elterjedésű faj. Tápnövényeit és fejlődésmentét nem ismerjük. Lh.: 3 (1 db.), 4 (1 db.)

Sitona (Sitona) lineatus (Linné, 1758) – Palearktikus elterjedésű faj. Tápnövényei a here, lucerna, bükköny, borsó és a bab. Lh.: 2 (1 db.)

Sitona (Sitona) macularius (Marsham, 1802) – Európai és mediterrán elterjedésű faj. Tápnövénye a borsó és sok más pillangós növény. Lh.: 3 (4 db.)

Sitona (Sitona) sulcifrons (Thunberg, 1798) – Európai elterjedésű faj. Közönséges, főleg vörösherén, lucernán él, ahol érezhető kárt is okozhat. Lh.: 2 (2 db.), 3 (2 db.)

Chlorophanus graminicola Schönherr, 1832 – Középeurópában honos faj. Lh.: 4 (2 db.)

Tanymecus (Tanymecus) palliatus (Fabricius, 1787) – Euroszibériai faj. Tápnövényei az Arctium lappa (Közönséges bojtorján) és a csalánfélék. PA, KI

HYPERINAE alcsalád

Hypera (Dapalinus) meles (Fabricius, 1792) – Európában és Észak-Amerikában egyaránt honos. A hereféléken él, szórványosan kárt is okozhat. Lh.: 5 (1 db.)

Hypera (Hypera) postica (Gyllenhal, 1813) – Európában, Észak-Amerikában és Észak-Afrikában honos, lucernán és hereféléken élő közönséges faj. Lh.: 3 (3 db.), 4 (1 db.)

Limobius borealis (Paykull, 1792) – Európában és Észak-Afrikában él. A Kárpát-medencében ritka. Tápnövényei a Trifolium- (Here) és Humulus-fajok. Lh.: 4 (1 db.)

LIXINAE alcsalád

Larinus (Phyllonomeus) jaceae (Fabricius, 1775) – Közép- és Dél-Európa, valamint Nyugat-Ázsia lakója. Tápnövényei a Carlina acaulis (Szártalan bábakalács), Centaurea scabiosa (Búzavirág) és Cirsium (Aszat). PA, KI

Larinus (Phyllonomeus) planus (Fabricius, 1792) – Európai faj. Tápnövényei a Cirsium- (Aszat) fajok. Lh.: 2 (1 db.)

Larinus (Phyllonomeus) sturnus (Schaller, 1783) – Közép- és Dél-Európa, valamint Nyugat-Ázsia lakója. Tápnövényei a Carlina acaulis (Szártalan bábakalács), Centaurea scabiosa (Búzavirág) és Cirsium (Aszat). PA, KI

Lixus (Compsolixus) albomarginatus Boheman, 1843 – Európa déli felében egész a Kaukázusig elterjedt. Tápnövényei a Beta vulgaris, Sisymbrium sophia (Zsombor) és az Atriplex patula. Lh.: 4 (2 db.)

Lixus (Epimeces) filiformis (Fabricius, 1781) – Közép- és dél-európai faj. Tápnövénye az Onopordum acanthium (Szamárbogáncs). PA, KI

Lixus (Epimeces) cardui Olivier, 1808 – Középeurópától Iránig fordul elő. Tápnövénye az Onopordum acanthium (Szamárbogáncs). PA, KI

MESOPTILIINAE alcsalád

Magdalis (Edo) ruficornis (Linné, 1758) – Euroszibériai faj. Gyümölcsfákon figyelték meg. Lh. 5 (1 db.)

Magdalis (Odontomagdalis) armigera (Fourcroy, 1785) – Euroszibériai faj. Tápnövénye az Ulmus- (Szil) fajok. Lh.: 3 (8 db.), 4 (2 db.)

Irodalom

1. ENDRÓDI S. (1958): **Eszelények-Attelabidae** – Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), X, 2. Akad. K., Bp.
2. ENDRÓDI S. (1960): **Ormányosbogarak-Curculionidae II.** – Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), X, 5. Akadémiai Kiadó, Budapest
3. ENDRÓDI S. (1961): **Ormányosbogarak-Curculionidae I.** – Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), X, 4. Akadémiai Kiadó, Budapest
4. ENDRÓDI S. (1963): **Ormányosbogarak-Curculionidae III.** – Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), X, 6. Akadémiai Kiadó, Budapest
5. ENDRÓDI S. (1968): **Ormányosbogarak-Curculionidae IV.** – Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), X, 7. Akadémiai Kiadó, Budapest
6. ENDRÓDI S. (1960): **Ormányosbogarak-Curculionidae V.** – Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), X, 8. Akadémiai Kiadó, Budapest
7. ENDRÓDI, S. (1961): **Bestimmungstabelle der Otiorhynchus-Arten des Karpaten-beckens** – (Coleoptera-Curculionidae) – Krajské Nacladatelství v Ostrave
8. GYÖRFFY J. (1956): **Cickányormányosok-Apionidae** – Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae), X, 3. Akadémiai Kiadó, Budapest
9. PETRI, K. (1912): **Siebenbürgens Käferfauna**. Hermannstadt
10. PODLUSSÁNY A. (1996): **Magyarország ormányosalkatú bogarainak fajlistája (Coleoptera: Curculionioidea)** – Folia Entomologica Hungarica, LVII, Editio Museum Historico-naturale Hungaricum, Budapest
11. PODLUSSÁNY A., KOCS I. (1996): **Kovácszna megye Curculionioidea faunájának alapvetése** – Acta (Siculica) 1995, T3 Kiadó, Sepsiszentgyörgy

(A családnevek majuszkulás kiemelését, leszámítva a fajleírókat, kötet szerkesztési szempontok indokolták. Szerk. megj.)

**Date privind fauna
de gărgărițe
a Rezervației Naturale
Csókás–Veczer
(Ariușd, j. Covasna)
(Rezumat)**

Lucrarea prezintă rezultatele cercetărilor entomologice efectuate în primăvara și vara anului 2001 în Rezervația Naturală Csókás–Veczer. Am identificat 117 specii aparținând la 58 genuri, 10 subfamilii și 4 familii. Dintre speciile identificate merită atenție *Squamapion samarense* Faust, care în Bazinul Carpatic este cunoscut doar din Transilvania. Rezultatele sunt modeste, pentru cunoașterea întregii faune fiind necesare cercetări mai profunde, cel puțin câte o zi din două în două săptămâni, de la începutul primăverii până în toamna târzie.

**Data Concerning
the Curculionoid Fauna
of the Csókás–Veczer
Natural Reservation
(Covasna County, Romania)
(Abstract)**

During the spring and summer of 2001, I made one day entomological researches in Csókás–Veczer Natural Reservation from Covasna County. The list above contains the result of this collection: 117 species, belonging to 58 genera and 4 families. The *Squamapion samarense* Faust is worth to be mentioned, which from the Carpathian Basin is known only in Transylvania. The results are modest, for a better knowledge of the whole fauna more collections are needed, at least one day every two weeks, started from early spring to late autumn.

